

Potok Závistka

Nacházíme se ve slunečném jarním Tišnově. V okolí každý jistě zná řeku Svratku, která však není jediným vodním tokem v blízkém okolí. Malým, ale šumivým potůčkem je Závistka, pro jiné vsi známá též jako Bolehlávka. Tento potok jsem si vybrala pro líčení hlavně kvůli tomu, že mě doprovází při každodenní cestě autobusem.

Ve dnech, kdy se na nás sluníčko směje, Závistka se rozzáří a oslní každého cestujícího, který zrovna nesleduje obrazovku svého mobilního telefonu. Právě na jaře se kolem ní probouzí květiny s jejich novými pestrobarevnými kabátky: žlutými blatouchy, bleděmodrými podléškami a bílými sasankami. Tráva se znovu zazelená a poskytne domov všemu hmyzu. Bílý sníh nám už dává sbohem a na rozloučenou plní potok nevinnou mladičkou vodou. Proudí si a skáče přes kameny kolem ohlušující rušné silnice. Snaží se ji překřičet, ale je moc slabý. A proto je tak nenápadný.

V parném létě je velmi vysílený. Teče dál, i když už nemá téměř z čeho. Bojí se svého konce; z čeho by pak pila lesní zvěř, když tu nebude? Najde si lepšího společníka pro upovídání ranní snídani? Jeho temné myšlenky plynou rychleji a rychleji, když v tom zahřmí. Na jeho mělkou hladinu dopadávají malé kapičky štěstí. A vítězství. Nebude se dál muset starat o své přežití. Přívalový déšť z bouřky promění potok k nepoznání na dravou řeku.

Jakmile převezme vládu nad krajinou podzim, chladný vítr sfoukává zlatavé listy a po hladině pak plují jako malé koráby.

Zanedlouho nastává krutá zima. Všude kolem je jen bílo a to pro něj není zajímavé. Zaleze si pod svou ledovou přikrývku a nechá se klidně unášet. Po dlouhém spánku slunce zašimrá Závistku, která se rychle probere a nabere zpět svůj šum a rychlost. Ptáčci jí vyprávějí, co se událo, a všude kolem je probouzející se matka Příroda, která předvádí svá nejlepší kouzla. I přes svoji moc si bohužel neporadí s lidským harampádím a odpadky, které někdo neustále odhazuje. Bylo by dobré se postarat o vyčištění jejího koryta a břehu.

Klikatou cestu Závistce však náhle zkříží řeka Svratka, která se nad ni povyšuje svým hlubokým hlasem a mohutností. Nutí ji, aby se přidala k plavbě, k plavbě neznámo kam. Možná do lepších, možná do horších míst. Bouřlivě na ni naléhá, až s ní nakonec potok splývá a dál už běží jen jako součást mocné Svratky.

Eliška Štěrbová Tercie, Gymnázium Tišnov